Song o prchavosti voňavek - Tramp Evergreen Band

Je těžké věřit hloubavosti vlaků,
když se řítí noční krajinou.
Za sebou táhnou roj podzimních draků,
co v trávě vedle trati zahynou.
A u zpocených oken sedí muži,
které nikdo nikam nevyslal
a jejichž oči nikdo neutuží
i kdyby u nich celou cestu stál.
Je těžké věřit tomu, že by muži
za přivřenými víčky skryli žal,
když samota jim hladí drsnou kůži
a pod ní tepe bolest dál a dál.

Jsou noci ve kterých se k vlakům chodí
a déšť má blízko k slzám, co já vím.
Milenci jenom za ruce se vodí,
vlak zahouká a zbude prázdnej klín.
Je těžké věřit prchavosti vůní,
když vzpomínky ti voní den co den.
Jen v prázdných rukách tvoje teplo trůní
a jaro čeká marně na březen.
Jen vlaky jezdí prázdné kolem domů,
kde okna svítí nocí dokořán.
Milenky lásku nemají dát komu,
je pozdě už na šepot kalných rán.

Je těžké věřit hloubavosti vlaků,
vlak jede dál a muž má v očích stín.
Jen vítr zvedne roj podzimních draků,
zůstane jen chuť ranních kocovin.
Tak láska nikdy nezůstane sama
a ženy mají ráno údy mdlé.
Ach, smutný únor marně volá panna,
je pozdě už na lásky zapadlé.
Je těžké věřit prchavosti vůní,
když vzpomínky ti voní den co den.
Jen v prázdných rukách tvoje teplo trůní
a jaro čeká marně na březen.